

Ο Φαούλης ό πάντ' άρχης
ό κύριος Πρωτότοπος.

Φ.

Είχα πολλόν καιρόν να σας ίδώ
και κόλλε τέρενί με παραίτημα
έγραφα με τά τέσσερα να 'δω
έκινον πού τοσαύτα χαριτήρια
ώς έλαθη φωστέρη των φωστέρη
και γίγαντα Σωτήρα των Σωτήρων.
Ίδιον με και πάλιν έμπροστά σας...
σας ψάλλω τά καινούρια κητήρια,
θερωώς καταρκώ τά γονάτα σας
κι' αυτά τά δρό σας χίρια τά σωτήρια,
πού τρείς αντιμετουσούλια έρασκίλωσαν
κι' από τά πισνά τους έραγγίλωσαν.
Οι νίσι θριάμβοι σας είναι έφίλλα...
τών έπαυτών άζηχας τόν έσκον,
κι' έγινε μιά σφικτόδετη ταπίελα
θριάμβων, θριαμβάρων, θριαμβίσκων
Τήν πόδα σας, Σωτήρα μου, βαστάτε
και δείχνετε λιπό πός; δίν χρωστάτε.
Κρατείτε την καλά να μη σας πίσω
κι' άς κόβουν τόνομά σας μες 'στη μίσση
και Τριχ άς σας φωνάζουν 'στην Άγγλία
σι κάθε φανερή συνομιλία.

Φ.

Ίγουν άκαπνών και μαριόλο,
πού πρώτον κανονίρη παίζει πόλο.
Σας βλέπω να γευλώνετε τά μάτια
πού τόνομά σας τόκαμαν κομμάτια...
ναί μιν κι' έγω για τούτο τους μισώ,
άλλ' όμως κι' άν σας λινε μόνον ΟΜση,
πάλιν εις τόνομά σας τό μισώ
θά τρίμη κάθε μπόσκι κουρούπι,
κι' άλλικρος άν είδα θα μισός
θά λίγησρα Σωτήρας μας χρωός,
και με θριάμβους νίσις και τελειούς
εις δίους θα τραβάτε καρδιχίς,
κι' εις άκνιστάς παράποτι γελίσιους
θά βράζεα σάν Τριχ τραλοποδιάς.

Τρ.

Σας έσασα φόντις εν κινδύνον:
και τίς ά τίς 'κρουτόησα με τάστρα,
δμως τά κορητάτα 'στό Λονδίον
'στά αγείδια μας έφίραγ χαλάστρα...
'Εφώναξαν 'στόν ένα κι' άλλον γύπα:
είναι καιρίς τό πόδι να κτυήσωμε...
πάρτε τριαντατέσσερα τους έπκα
κι' ήλιτε τίλις πάντων ν' αγαπήσωμε.
'Αλλ' όμως Τριχ 'Εγγλίχικα μ' όνομάζαν
κι' ίπνίστησαν με τούτο πός μ' Ιππρέζαν.
Τότε κι' έγω δός βράκαλά τους δίνο,
τά ρούχα και τά χίρια μου δαγαπάω,
και τά τριαντατέσσερ τάφινω
κι' εύθις τριανταδρό τά ζανακάνω.
'Η φούρα των κι' ή λύσσα των φριχτή,
άλλ' όμως θα τους στείλω καρμιά 'μάρτα
τόν Ράγλο, τόν γνωστό έλιουσακιά,
να τους παραλοσώζη πέρα πέρα.
Και τώρα θα συνήθον 'στός Βρούξιλας, έσασα
άλλ' έπο κι' άν συνήθον για τά χίλια τωσάστρα
πού δίν θα συνήθον εις τής τριλάς
όπου τους έμι στρίψι τά κεράλια των
άπό του παρασίμου Δικεμβρίου,

μηνός τριαιτουσίους καί τριαιτουσίους.
Τίς έργα... 'στά καλά του...
και νίσις τόση σφικτόδετη...
Τήν πόδα να βαστάς μου...
άν δι' 'στην Κρημιά...
μαίστρο κωνσάν και τριαντα...
μα σύ μες 'στην...
για καί γευλώσασα και ποιά
λέσασα και πινάτι και έσασα.
Για τόν συμβιβασμό δέν άναί βίσις
ό Βασίλεις 'στό ένα τριαντά...
κι' ό κόσμος έδω πέρα τήν Γερμ...
'στους έφρασις και...
Κι' έσο σας βλεπω ντούρο 'στην βαλιδία
τόσο κι' άναπτερόνομαι μ' ήλιπία
πός ό συμβιβασμός δέν θα τελειώση
κι' δίους εις τό πόδι θα μάς λώση.
Σιγά σιγά... πούς τάχα τό έίρι
τι γίνεται 'στό έλλάλο κλοκαίρι,
κι' ως άτου είν Θεό να μάς χύσει
κι' ό άικητής Βασίλεις άπ' τό Πάρις,
ίσως ό άκνιστάς να φραχούτων
κι' άρχίσουν ή μουριούρις τής παρίας,
κι' οι Έρσας με τους Άγγλους τωκαχούτων
ένεκα του πολέμου τής Κορίας.
'Ίσως μ' αυτάς τάς σκίφεις και μ' ήλιπία
πολύς καιρίς 'στόν βρόντο να παρ...
Ίσως κι' αυτός ό πόλεμος τής Κίνας
'σας έκπανάγατούσις έπιδράση
'Ίσως καιρίς Ιερών Ντουρ κι' Εγγλίχος είνος
ζαναπιασθή με σίνα τόν φουρικό,
και γράν ίσθ Σωτήρας, γράν κι' έκνίσις,
γενή καινία παρμα γραντιόλο.

Τρ.

'Όλους τους γράν κερμάσι τους διαρ...
και μιάς κλωστής άνθρώπουσι τους διαρ...
Θέλου συμβασμό με τό κολάι;
ας έλθου 'στόν Σωτήρα πλάι πλάι...
δίν θλιου; ... άς κοπάσου 'στό κορμάτι
κι' άς μη μου κάνουν σκίρτα και γεννάτι...
Θέλου να μη φανούν σκίρι και φουδεις;...
να μη χαλά κανείς τήν ζαχαρένια του;
θλιου να στείλω ένω τόν Σκουσοδύ;
να ετοιμαρή σ' έλιους με τά γίγνια του...
'Ας είναι, τά βροιάδια των έξάχων
και τούτη την θυσία μου τήν κόπω.
'Αλλά καινίς μαζί μου μή θυμώνη
κι' άς θυμηρή καινίς άλιετήρις
πούς πάλιν ό Δικεμβριος σπονδίσ
ό μήνας ό μάγας και Σωτήριος
και τότε Τριχ άνημέρος θα γίνω
εις δούσι τώρα κώνου τόν γκιουλεκα,
και τά τριαντάσου πού τους δίνο
μπορούν να γίνου ήκει και δίκα.

Φ.

'Αμμί τους Γερμανούς;

Τρ.

Δέν τους τρομάζω, έσασα
μόνο τους Άγγλους κίπιας λογαριόλο.

Φ.

Κι' άν πούτι εις τόν Καρβίρη των να σπασώ;

Τρ.

Τόν στέλω με προσέχια σ' ήλιπία.

Φ.

Κι' άν κάρθουνα πός λήθω για τόν ερβλόν;

Τρ.

Θά κάρθω τους σφουρς των πρινατόλλων.

Τρ.

'Αμάν για τό Θεό... Δέν έχω οίκτου

πρὸς τὴν φυλὴν αὐτὴν τῶν λυσσοδύητων.
 Ἄρῃτε τους νὰ πᾶν ἴσας Βρυξέλλας
 παρῆσαν νὰ σκαλοῦν πρὸ πολλοῦ,
 σὺ δὲ πετῶν ἴσας ὀξὺς τὰς νεφέρας
 βροχε τοῖς παλαβοῦς ἀπὸ ἕψη.
 Κι' ἂν ἴθουν τὰ ρουσάτα των ἴδω
 μὴ σθένος θὰ μυζῶμαι δίκα ταύρων.
 Ἐἶχα πολὺν κείρον νὰ εἶς ἴδω
 ἄλλ' ὅμως τόσον ἄγριον καὶ γαύρον
 νοτὶ μου δὲν εἶδα σάν κι ἐγὼ
 καὶ πῶς νὰ τὸ πῶ ἴσων Περικλίτο.

Στὰ Πρωτοεργαστήρια τοῦ Λεμεσοῦ τοῦ Θεσσαλοῦ.

Ἄγαπῃτοί μας ἀδελφοί Κωνσταντινουπολίται,
 εἶδα μὴ λυθῶν μου πολλὴν καὶ μὴ παροξυσμῶν
 πῶς εἰς γενναίαν ἀνδρομένη τους ἀλλοτρύων καλλιτέ
 γῆται καὶ σὰς ἡ συμφορὰ εἰς πορὶ τῶν οἰσίων.

καὶ μ' ἐπικλησίης ἱερὰς στὴν Σύνοδον τοῦ κράτους
 μὰς ἐνθυμίζετε ὁσμοῦς κρημῶν κί' ἀράτους.

Ἄγαπῃτοί μας ἀδελφοί, ποῦ τους καίμοῦς εἶς ἴδω,
 οὐ θέλω ἀγορεύῃ ὅμως περὶ τῶν ἡμετέρων
 εἶτι δὲν πρέπει ν' ἄγχατε παραρῆσαν ἱεπίδα
 πῶς κατὶ τί θὰ λαβῆτε παρὰ τῶν ἡλεθέρων
 καὶ γὰρ λιμὸς ἐπέσκηψε κί' εἰς ταύτους πρὸ πολλοῦ
 κί' εἶχε λαμβάνειν παρ' αὐτῶν πολλὰ κί' ἡ Μοχλοῦ.

Ἄγαπῃτοί μας ἀδελφοί, ποῦ κρίσις εἶς κοσμοί,
 ναὶ μὲν καὶ ἴσας ἄρρηκτοι μὰς ἦσαν ἀνεπαρῆστοι
 καὶ τὰς ἰσῆς ἄρρηκτοι ἔσταν ἴσας ἄρρηκτοι
 καὶ μὲ μὲ ἴσας ἄρρηκτοι ἔσταν ἴσας ἄρρηκτοι
 μὰ γὰρ τὸν τούτον ἄρρηκτοι ἔσταν ἴσας ἄρρηκτοι
 εἰς πῆνας ἰδικασθῶν ἰσῆς ἄρρηκτοι.